

Cvrček si rád cvrliká,
na husličky fidliká.
Celým lesom zrazu znie
prekrásne cvrlikanie.

Cez zimu si cvrček malý
husličky do puzdra zbalí.
„Keď sa jar do lesa vráti,
zas vám zahrám
kamaráti!“

Cibuľa ťa poštiepe
na jazyk aj na líce.
Keď ju zješ, tak pozor daj,
dievčatám sa vyhýbaj.

Kto jej nazrie pod sukničky,
v očiach bude mať slzičky.
Všetky ich má vraj zo zlata.
Koľko? To vraj nik nezráta!

Červík sladký domov má,
spokojne v ňom prežíva.
Vylezie na prvý strom,
čerešňa je jeho dom.

Čo v ňom robí? Čaj si varí,
iste sa mu dobre darí.
Nehľadá si domov nový,
pečie koláč čerešňový.

Čučoriedky, černice
nazbieram do čapice.
Jednu ti dám, jednu zjem,
sladký koláč upečiem.

Katka veru neváhala,
čučoriedky pohltala.
Smeje sa jej malý Petrík,
že má jazyk ako čertík.

Dinosaurus dávno žil,
chodil, lovil, jedol, pil.
Chcel ovládnuť celý svet,
no nemôže, už ho niet.

Dnes už Dino hopsa-rasa,
iba z knižiek usmieva sa.
V Dino-parku žije znova
ako bytosť rozprávková.

Dážďovka má rada dážď,
netreba jej pršiplášť.
Netreba jej gumáky,
skočí rovno do mláky.

Keď však začne slnko páliť,
musí rýchlo kufre baliť.
Pod zemou sa pred ním skrýva,
o dáždiku sniček sníva.

Ďateľ, to je lekár hôr,
počuje ho každý tvor.
Ďobe, ťuká, klopká,
na červíčka počká.

A keď celý strom je zdravý,
mávnne krídlom: „Buďte zdraví!

Chrobáčky, už to viete,
predo mnou sa
neskryjete!“

